

[Aage Fogh.]

angående bestemmelsen under punkt 2, at jeg meget godt kan se, at det er en fordel, at vi fremmer sagen et halvt år. Men hvis vi samtidig adskiller de af folketingets valgte revisorerens betænkning fra revisionsdepartementernes beretninger, er jeg bange for, at begge dele får for lidt betydning; kan vi få de andre med, er det derimod udmærket. Det kan vi imidlertid tale om i udvalget.

Vagn Bro: Jeg synes, at det ærede medlem hr. Aage Fogh nu skulle ophøre med denne ejendommelige fremgangsmåde med at fremsætte udtalelser snart rettet mod et tidligere æret medlem og nu navnlig rettet mod venstrepartiet. Forholdet er jo det, at det bl. a. kommer meget an på den prioritetsudnævnelse, der foreligger. Men i hvert fald må jeg holde for, at intet har kunnet forhindre os — ud fra loven eller sædvane — i de valg, som her er sket. Jeg tror imidlertid, dette spørgsmål egner sig mere til drøftelse under den udvalgsbehandling, vi nu får, og jeg synes — det må jeg fastholde — ikke om, at man her i tinget, selv om det er sket via et parti, vender sig imod en veltjent mand herindefra.

Poul Møller: Jeg synes, det er uhyre beklageligt, hvis denne principielle debat om statsrevisorerens fremtidige forhold og om revisionsdepartementernes forhold skal ende i en diskussion om det tidligere ærede medlem hr. Jensen-Brobys. Jeg mener ikke, der er nogen som helst grund til at kritisere, at hr. Jensen-Brobys har haft andre hverv ved siden af statsrevisionen. Han har været en både meget energisk og en meget dygtig formand for statsrevisionen, ligesom han har været det for finansudvalget, og jeg tror, det i mange henseender har været en fordel, at finansudvalgets formand var statsrevisor, fordi han derigennem havde kontakt med bevillingsarbejdet både på den ene og den anden måde og kunne følge sagerne op. Der knytter sig ikke nogen som helst afhængighed af regeringen til dette at være formand for folketingets finansudvalg, tværtimod, det er en af folketinget udpeget post, som vedkommende naturligvis skal varetage på folketingets vegne og ikke på regeringens vegne, ligesom man mig bekendt til landsskatteretten er udpeget

af folketinget til at repræsentere folketinget ved landsskatterettens arbejde og ikke af regeringen. Men i hvert fald, der er ingen tvivl om, at partiet venstre ved valget af hr. Jensen-Brobys har skaffet landet en dygtig statsrevisor gennem mange år og ligeledes en dygtig formand for folketingets finansudvalg, og det er nu det vigtigste for det høje ting.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Gustav Pedersen): Jeg vil gerne for en ordens skyld bekræfte, at jeg er enig med både det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Vagn Bro angående hr. Jensen-Brobys arbejde og indsats i statsrevisorerens gerning. Han har været en både nidkær, dygtig og flittig formand.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, at jeg har ikke sagt, at det var regeringen, der skulle bestemme, hvad der videre skulle ske. Men vi kan jo da ikke her i tinget begynde at ændre vilkårene, arbejdsforholdene m. m. for statens interne ministerielle arbejde vedrørende kommende embedsmænd uden at forhandle med regeringen om det. Så lidt mening er der da ikke i arbejdet her i tinget, og det er derfor og under viden om, at sådanne forhandlinger vil tage lang tid, at jeg har foreslået og fået tilslutning til, at det, der kan gøres nu, skal gøres. De nærliggende betydelige forbedringer af arbejdsgangen skal føres igennem. Andet og mere ligger der jo ikke i forslaget, og andet og mere har der ikke været ønske om. Vi har været betænkelige ved, da vi startede sagen i sin tid, at gennemførlige ting kunne blive forsinket uden grund, og derfor foreligger forslaget, som det gør.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg er særdeles godt tilfreds med, at de tre ordførere alle stærkt har understreget, at hr. Jensen-Brobys har været en udmærket dygtig mand på alle de områder, hvor han har været placeret. Det kunne ikke falde mig ind at angribe ham, ellers skulle jeg nok have gjort det; jeg plejer ikke at være bange for at sige min mening; jeg plejer ikke at tie stille, hvis jeg mener, der er grund til at tale. Det er ikke det, det drejer sig om. Men